

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eidem. 247.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

προσέχοντας ἑαυτοῖς· ὅσα γὰρ τῆ σώ-
ματος ἢ ψυχῆ προστερεῖται, τοσού-
τον πολιτείας δόγματα προσκρίνε-
ται εὐβεβείας.

Τῷ αὐτῷ. σμει.

σὺγκρισις.

Ἡ χεῖρις τῆ χειρόνων πλὴν εὐρε-
σιν ποιεῖ τῆς κρείττονον. ἵνα γὰρ τῆν-
δε πλὴν βλασφημίας ἐκκλήνωμεν, καὶ
τῆνδε συνεωράκαμεν, καὶ κείνην πε-
φύγαμεν, καὶ ἐν ταύτης ἐτέραν καὶ
πλὴν ἀπειλοῦ κατελήφαμεν. ὡς αὐτῶ
οὐ Μοιταῶν μυστηρίομεθα, ἕως καὶ
Μαυιχαῖο, τὸν σύνφρονα αὐτῶ βδελυ-
ξόμεθα. δίδυμον γὰρ κελὸν τῆς γενέ-
νης μεσάτατον.

Τῷ αὐτῷ. σμει.

Ἀρίων καὶ Εὐνομίω εἰ γέρονε ἀφ-
φορὰ πρὸς βελτίωσιν, ἀλλὰ ἀμφοτέ-
ροι ἀλλήλους βλασφημίας φιλοπείμας
ὑπερβαλέσθαι ἐφιλονέκησαν. ὁ μὲν
ποίημα τὸν τῆ θεῶ ἰὸν ἐξεπέειν τολ-
μηρῶς ἀναπαρήσας. ὁ δὲ καὶ δῆλοι ἀ-
σεβῶς ἀγορεύσας. πάντι τοῖσι δένει
ἀμφοτέρως φευκτέον, ἐχάτης λύμης
τοὺς μύσας ἐμπιπλώτας.

Τῷ αὐτῷ. σμει.

χρημάτα
σε.

Ἄλλη δυσεξάγγελτος χάρυβδις εἰς
πυθμένα ἄβδου κατακρημνίζουσα τὰς
ἀλόντας, ἢ Σαβελλίω κακόνοια, ἐκ
Διβύνης ἀπάρασσα, εἰς πολλοὺς δὲ κω-
μάσασα. πλὴν προσκυνητῶν γὰρ καὶ
μακαρίων τριάδα, μίαν τινὰ τρι-
πρόσωπον ὑπόστασιν ἐξελήρησεν, ὅ-
τι ὅτι τῆς τριῶν μᾶλλον ἀναίρεσις.
μία γὰρ ὅτιν ἡ θεότης. τρεῖς δὲ αἱ ὑπο-
στάσεις ταύτας τήρει, ἕως ἔχει. μή-
τις τε συστολήν ὑποστάσεως, ὡς ἕστας
ἔκωσιν διδάξῃ.

Δρακοντίω πρεσβυτέρω. σμει.

Ἀνατολήν ἔχον ὄνομα θεὸς ἔφης, καὶ

minimè adiciunt, Ieiunium iuvat. Quan-
to enim anima corpore præstantior est:
tanto quoque pietatis dogmata vitæ an-
teponuntur.

Eidem. 245.

Deteriorum usus hoc præstat, ut melio-
ra inueniamus. ut enim hanc impietatem
vitemus, & hanc animadvertimus, & illā
effugimus, ac per eam item alteram & de-
nique puram ac labis expertem doctrinā
percepimus. Quemadmodum igitur Μό-
τανου exhorremus: eodem modo Μανι-
χαῖου etiam, qui eadem quæ ille sentit,
execrabimur. Gemellum enim malū est,
gehennæ intermedium.

Eidem. 246.

Inter Arium & Eunomium non de eo
dissidium fuit, vter meliorem doctrinam
profiteretur: verum vterque alterum im-
pietatis magnitudine atque copia supera-
re studuit: ille nimirum cūm Dei Filium
factitium quiddā esse impudenter asserere
ausus est: hic autem, eum seruum esse im-
piè affirmavit. Quocirca omnibus viribus
ambos fugere oportet, ut pote extrema la-
be ac perniciæ discipulos suos implentes.

Eidem. 247.

Alia narratu difficilis Charybdis, eos,
quos arripuit, in Inferni profundum præ-
cipites agens, Sabelij error est: qui ex A-
phrica profectus est, atque ad multos per-
repsit. Siquidem adorandam ac beatam
Trinitatem, vnam quandam tribus perso-
nis constantem hypostasin esse deliravit.
Quod quidem tres potius delere est. vna
enim est Deitas, tres autē Hypostasēs. Has
retine, atque ita crede: nequis te hyposta-
sis contractionem, tanquam essentia con-
iunctionem, doceat.

Dracontio presbytero. 248.

Quæris quonam pacto, cūm Deus Oriēs

Η ιιij